

10 ARALIK İNSAN HAKLARI GÜNÜ ANISINA: HEY ÖZGÜRLÜK!!!

Zeynep SERTABİPOĞLU/Maden Mühendisi

Bir martının kanadına, belki bir defterin sayfasına, bir duvara yazarım adını.....

Evet yazarız adını ya da çizeriz biz resmini özgürlüğün; ama tam anlayabiliyormuyuz, nedir özgür olmak?

Özgür olabilmek için, özgürlük olgusunun, içi dolu dolu olan bu kelimenin dolu dolu anlaşılması gerekiyor. Verdiği mücadelenin ne amaç taşıdığını bilmiyorsa insan, bir anlamı yok zaten o mücadelenin.

İnsanoğlu yüzyıllardır anlamını bilip mücadele etmiş, kendine zulüm eden, baskı uygulayan, alınterinin düşmanı olanlara karşı. En temel hakkı olan yaşama hakkını bir yana bırakıp bu baskıya, zulüme bir "dur" demek için mücadele etmiştir. Bu mücadelenin sonucu ilk olarak 1215 yılında İngiltere kralına kabul ettirilen Magna Charte (Magna Karta) ile insan hakları ortaya çıkmış ve bu bildirge tarihin ilk insan hakları bildirgesi olmuştur.

İnsan hakları konusunda bir diğer önemli bildirge, Amerika'da yayınlanan Bağımsızlık Bildirgesi'dir. Ardından, 1789 yılında gerçekleşen Fransız Devrimi'nden sonra, özgürlük, eşitlik, kardeşlik gibi kavramların yer aldığı "İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi" yayınlanarak bugünkü insan hakları kavramının temelleri atılmıştır.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra, devletler; bireylerin temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması konusunda anlaşmışlar. Çünkü, insanlar özgür olmazlarsa savaşlar sürüp gidecek bu da uygarlıkların sonunu getirebilecekti. Ama bu çözüm de savaşların sona ermesini sağlamamıştır. Halen savaşlar sürüyor, insanlar açlık çekiyor, işkence görüyor, sakat kalıyor ve ölüyorlar. Bunun son örneği; bir toplu katliam olarak da adlandırılabilir olan Irak Savaşıdır. Bu savaşı başlatanların, halen özgürlükten ne anladıkları konusunda düşünmek gerekiyor.

Bu gelişmeler sonucunda 10 Aralık 1948 yılında yayınlanan İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi doğmuştur. Türkiye, Birleşmiş Milletlerin kurucu üyelerinden birisi olarak "İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi"ni ilk onaylayan ülkeler arasında yer almış ve insan hakları konusunda önemli sözleşmelerin büyük bölümüne taraf olmuştur.

İnsan dünyaya geldiği andan itibaren yaşama hakkı için mücadele vermeye başlar bir canlı olarak. Ardından düşünen bir canlı olarak, düşünme hakkını kullanmak ister. Çünkü bizi diğer canlılardan ayıran en önemli özelliğimiz düşünebilme yeteneğimizdir. -Bu durumda düşünmeyenlerin insan olup olmadığı da tartışma konusudur- Temel hak ve özgürlükler arasında olan yaşama hakkı ve düşünce hakkı, insanların çalışma, barınma, iletişim vb. hakları ile desteklemelidir. Tüm bu haklar eğitim hakkıyla beslenebilir.

Anayasamızda "Kimse eğitim ve öğretim hakkından mahrum bırakılamaz" denilmiştir. Bir ülke ne kadar özgürse, o kadar da özgür ve tarafsız eğitim söz konusudur. Ama bu ülkede sahip olunabilen özgürlük ne kadar ki? Tarafsız, gereksiz bilgilerle dolan beynimiz ne kadar hür olabilir ki? Eğitim hakkı bir tarafa, yaşama, düşünme, çalışma haklarımız kısıtlanıyorsa ve çalışma şansı elde ettiğimizde emeğimizin karşılığını alamıyorsak ne kadar özgür olabiliriz ki?

Ne var ki bu düşünmeyen canlılar bizim ülkemizde daha bir insan sınıfına giriyor. Nedendir bilinmez. Düşünenin de (insanın da) yaşama hakkı ya tamamen elinden alınıyor (faili meçhuller) ya da dört duvar arasına sıkıştırılıyor.

Bu tezatlık nasıl böyle olmuş bilinmez ama; bu ülke düşünenlerin ülkesi değil, düşünmeyenlerin tekkesi olmuş adeta.

Son dönemde AB ile ilişkiler kapsamında, 9 Nisan 1997 tarihinde İnsan Hakları Koordinatör Üst Kurulu (İHKÜK) kurulmuştur. Bu kurul insan hakları konularıyla görevli Devlet Bakanı başkanlığında, Başbakanlık, Adalet, İçişleri, Dışişleri, Sağlık ve Milli Eğitim Bakanlıkları Müsteşarlarının katılımıyla faaliyetlerini sürdürmektedir.

Bu kurul sözde özgür bir sistemle yönetilen

Türkiye'nin görünürde yapmış olduğu işlerdir. Evet bütün bu işler sözde yapılmıştır. Çünkü, insan hakları konusunda değişen bir şey olmamış, ezilen gene ezilmiş, işkence ve kötü muamele, yargısız infazlar devam etmiş, düşüncesini söyleyen gene dört duvar arasına atılmıştır.

Uzun sözün kısası, bu devran böyle dönmez, bu düzen böyle gitmez!!! Hep birlikte bu haksızlıklara dur dememiz gerekiyor. Emeğimizin, düşüncemizin, nefes almamızın özgürlüğü için 10 Aralıklar hiç unutulmamalıdır. Sadece 10 Aralıkta değil her zaman özgürlük mücadelemizi sürdürmeliyiz. Unutmayalım ki, insan hakları insan olmaktan kaynaklanan doğal haklardır ve bir gün bize de gerekecektir.

İnsan görünümü düşünmeyen varlıklara yenilmeyeceğiz!!!!

MADENCİLER

Durda saygıyla bak bu gelenler
Dağları taşları kırıp dökenler
Tehlikede bile gülebilenler
Kahraman yürekli madenciler

Kazmayla çıkardığı kömürdür
Ona harcadığı bir ömürdür
Yanınca kalan tozlu bir küldür
Çelikten bilekli madenciler

Yüzlerce metre altında yerin
Galeriler karanlık ve serin
Kalbimizdeki yerin çok derin
Sürmeli gözleri madenciler

Müşfik SANŞAN/Maden Mühendisi

